

Het Angelus

Nieuwsbrief 38

Jaargang 12 ♦ december 2020

**Cultureel Erfgoed
Annuntiaten Heverlee**

1. Diepgeworteld, breedvertakt: een boom van een organisatie!

Op 1 december 2020 vond het Groot Onderhoud plaats, het jaarlijkse evenement van de erfgoedsector in Vlaanderen. Het thema was dit jaar: diepgeworteld en breed vertakt. Want je hebt het de afgelopen maanden ongetwijfeld gemerkt: het lokale en de werking van onder uit winnen al een tijdje aan belang. Het event ging dit jaar noodzakelijker wijze digitaal door, maar de films over het Grom en Cultureel erfgoed

annuntiaten Heverlee tijdens het plenaire gedeelte brachten de toehoorders heel dicht bij de erfgoedpraktijk op het terrein. Voor ons was het een gelegenheid om onze werking te tonen. Met dank aan Sander Tas voor het professionele resultaat en aan Faro om de realisatie mogelijk te maken. Klik [hier](#) voor het filmpje.

2. 20 jaar SPES-forum: terugblik en feestelijke viering

Op 4 december 2020 viert de vzw SPES-forum (www.spes-forum.be) i.s.m. Health House haar 20ste verjaardag met een feestelijk programma dat in het teken zal staan van de 'Hoop'. De vzw vond recent een onderdak op de campus van het Heilig Hartinstituut en dus maken we graag even kennis. Geïnteresseerd? Dan kan je onderaan deze tekst een inschrijflink vinden naar het gratis event nu vrijdag.

SPES ontstond uit een 'zinnig toeval'. In 1998 ontmoetten en vonden Luk Bouckaert, Henk Opdebeeck en Jaak Stokx elkaar. Die laatste stelde voor om een nieuwe denkgroep rond ondernemersethiek op te richten, net zoals dat vroeger ook al eens gebeurd was bij de oprichting van het Centrum Economie en Ethiek in Leuven (in 1987). Luk Bouckaert was op dat ogenblik aan de KU Leuven bezig met de studie van het personalisme en deelde die interesse met Henk Opdebeeck van de UAntwerpen. Wat hen boeide, was het antwoord van personalisten op de grote crisis van de jaren dertig uit de vorige eeuw. Ze beoogden niets minder dan een 'spirituele renaissance' in Europa. Uit deze gedeelde interesse voor economie en personalisme is het project SPES ontstaan, toen opgevat als een acroniem voor *Studiegroep Personalistische Economie en Samenleving*.

Er ontstond een groep van 20 mensen waarin Herman Siebens van het VKW (nu Etion) een voortrekkersrol speelde. Maandelijks kwamen ze samen in een VKW huis in Mechelen. Interessant was de methodiek in de beginjaren. Men wisselde af tussen herbronning (lezen van teksten van personalisten zoals Mounier, Maritain, Ricoeur, Levinas..) en actualisering (hoe een actueel probleem analyseren in een personalistisch perspectief). Op 15 december 2000 kwam de groep dan voor het eerst met een colloquium naar buiten: *De actualiteit van Mouniers personalisme*. Dat is de officiële dies natalis van SPES.

Oprichting van het Europese SPES-forum in 2004.
Vlnr: professoren Laszlo Zsolnai, Henk Opdebeeck en Luk Bouckaert.
De twee laatsten zijn twee van de drie 'founding fathers'.

SPES ging ook internationaal met in 2014 bijvoorbeeld een internationaal SPES-colloquium onder het thema *Business for Peace* (gelinkt aan de 100-jarige herdenking van WOI). Keynote sprekers waren onder meer Herman van Rompuy, die op dat moment voorzitter van de Europese Raad was, en Peter Bouckaert, directeur noodacties voor *Human Rights Watch*. Een ontroerend moment was toen Luk Bouckaert samen met zijn collega Laszlo Zsolnai tijdens de Last Post namens SPES een bloemenkrans mocht neerleggen aan de Menenport. Op die dag gaf Luk Bouckaert zijn taak van president van het European SPES-forum na tien jaar over aan zijn Hongaarse collega Prof Laszlo Zsolnai. Het kind kreeg een nieuwe internationale naam: het *European SPES Institute*.

2004 was een scharniermoment: SPES transformeerde van een universitair project naar een autonome vzw SPES-forum. Die transformatie zorgde voor een stevige groeischeut, een groeicyclus die we met de Bijbelse term kunnen omschrijven als de 7 vette jaren van SPES. Gedurende die jaren werd SPES structureel gefinancierd door een mecenaat van CERA. Met die financiering kon de vzw Jochanan Eynikel aanwerven als vaste coördinerende medewerker. Hij vertaalde de inspiratie in vele succesvolle activiteiten. Bovendien kon SPES in die periode diverse onderzoekfondsen aantrekken voor projecten rond concrete waardenbeleving in organisaties en de ontwikkeling van spirituele audit methoden. Naast drie tot vier onderzoekers, telde SPES 250 leden en meer dan duizend sympathisanten zodat de activiteiten druk werden bijgewoond.

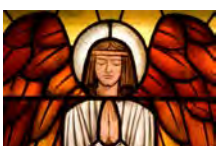
Na de vliegende start van de eerste jaren, plooidde de werking zich meer op zichzelf terug. Door het wegvallen van het mecenaat schakelde de vzw naar een lagere versnelling terug. In die periode startte SPES in Vlaanderen de Maand van de Spiritualiteit. Lies Daenen lanceerde als de nieuwe directeur het mooie project Heldere Bronnen, studiedagen rond een spirituele figuur met een sterk sociaal engagement. SPES werd nagenoeg een volledige vrijwilligersorganisatie, zonder subsidies, maar met de spirituele bron van de hoop.

2017 werd een nieuw scharniermoment. Ingrid Verduyn organiseerde voor een beperkte kring van SPES-vrienden een *Camino*-tocht naar Santiago de Compostella, de start van een veelbelovende cyclus. Eén van de deelnemers, Sabine Denis, verklaarde zich bereid om de Camino van de Hoop als directeur en CEO te leiden. En op 4 december e.k. zal Erik Vanleeuw het voorzitterschap van Henk Opdebeeck overnemen.

SPES is dan wel ontstaan vanuit een academische context, maar beoogt niet om een academisch onderzoekscentrum te zijn. Veeleer wil het spiritualiteit ingang doen vinden als een praktische discipline voor ondernemende mensen: een manier van leven en denken die geïnspireerd wordt door een diepe, doorleefde verbondenheid met de ons omringende en overstijgende werkelijkheid. Zij reikt een methode aan om zinvolle keuzes te maken en toekomst te ontsluiten.

Meer informatie over het jubileumprogramma vind je [hier](#).

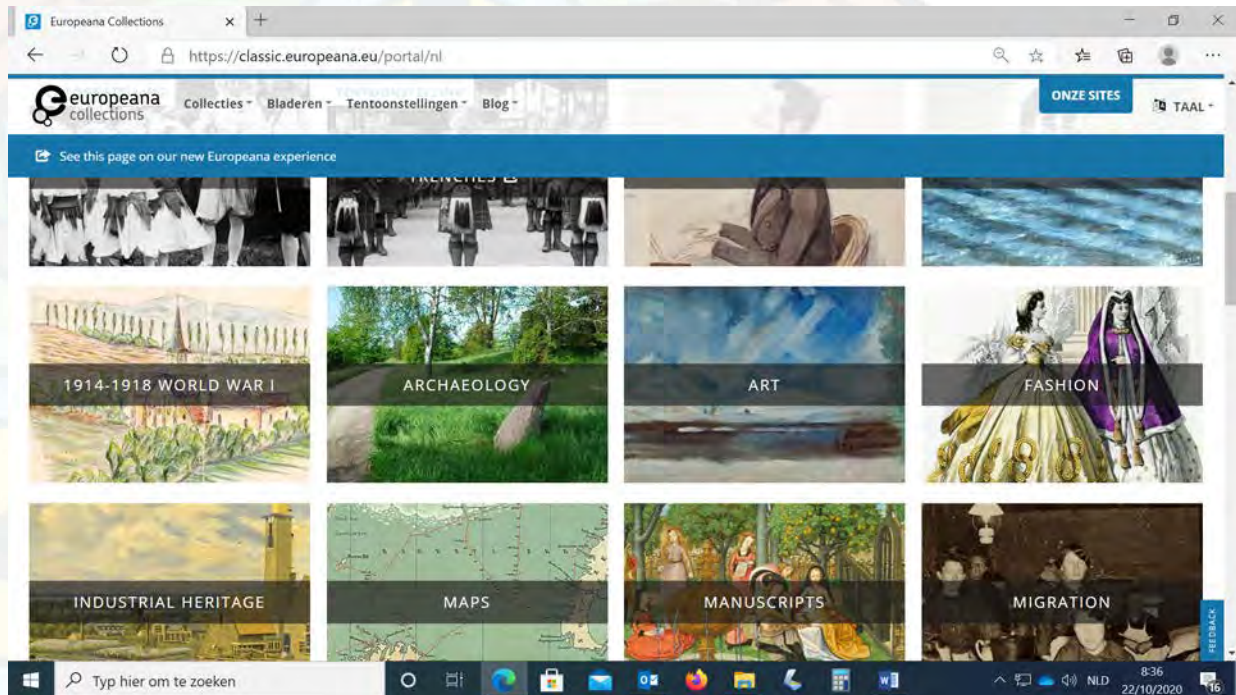
Inschrijven kan [via deze link](#).

3. CEAH goes international!

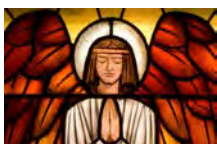
Sinds kort is onze collectie binnen heel Europa digitaal raadpleegbaar via Europeana Collections. Europeana Collections werkt samen met meer dan duizend Europese archieven, bibliotheken en musea en biedt op die manier toegang tot meer dan 50 miljoen gedigitaliseerde items: boeken, muziek, kunst en meer met geavanceerde zoek- en filterfuncties.

Het initiatief is ontstaan in 2008 in de overtuiging dat cultuur de wereld een stukje beter maakt. Daarom verzamelt Europeana al het cultureel erfgoed en maakt het online beschikbaar zodat het door iedereen gebruikt kan worden voor professionele, entertainment en leerdoeleinden.

De metadata die op Europeana staat werden op verschillende manieren binnengehaald via verschillende typen data-aanbieders of 'aggregators'. Deze aggregators brengen metadata van verschillende organisaties bij elkaar, zodat deze vanaf één plek naar Europeana kunnen worden doorgeloopt. Voor Cultureel Erfgoed Annuntiaten Heverlee werd de metadata aan Europeana doorgezet door Erfgoedplus.

Wie alvast een kijkje wil nemen, kan dat [via deze link](#).

Speciaal voor leerkrachten, opvoeders en ouders met interesse in innovatieve lesmethoden, biedt Europeana ook de [Europeana Classroom](#) met een schat aan digitale cultuurbronnen.

Europeana Classroom

If you are an educator, a learner or a parent interested in innovative learning, this is your place! Here you can find a selection of educational resources using digital culture

Highlights

TENTOONSTELLINGEN
Uncovering Hidden Stories
An Introduction to European Archaeology

Distance learning
Lesson plans and tools for remote learning activities

Our Culture, our Gift(s) by...
With this tutorial you will learn how to create memes, gifs, or even board games to work with yours students

#reInventingBeethoven
A creative educational challenge

Learning scenarios organized by

Methodology | trend
STEAM, PBL, IBSE, CLIL, Edutainment

Cross curricula subjects
Environment, citizenship, migration and more

Other European languages
Spanish, Portuguese, French, Italian

Level of education
Primary, Secondary, VET

4. Uitvinders in het archief

Dat ons archief heel wat informatie over bekende personages herbergt, bewijst onderstaande foto.

Jawel, je herkent waarschijnlijk meteen de enige echte Albert Einstein, hier op de foto met zijn tweede echtgenote/nicht Elsa Löwenthal.

De foto is genomen op kasteel Cantecroy, één van de oudste kastelen van de provincie Antwerpen. De oudste delen van het huidige kasteel gaan terug tot de 13e en 14e eeuw.

In 1921 was het kasteel eigendom van het echtpaar Arthur De Groodt-Juliette Adant. Zij restaureerden het kasteel en nodigden er beroemde gasten en logies uit. Zo ook Albert Einstein, die in die tijd op de vlucht was voor het antisemitisme in nazi-Duitsland. Hij verbleef een tijdje op het kasteel in afwachting van een visum

voor de Verenigde Staten. In die periode was het kasteel een centrum van cultureel leven dankzij de vele intellectuelen, kunstenaars, wetenschappers en ook politici die er te gast waren. De foto's met Albert Einstein zijn in het bezit gekomen van Cultureel Erfgoed Annuntiaten Heverlee, dankzij een schenking van de Nederlandse Lucie De Laat, die ons haar privécollectie toevertrouwde. Als kunstmecenasen ontfermden zij en haar echtgenoot zich in de jaren 1960 en 1970 over de pelgrimkunstenaars Yoors en Van Reeth. Lucie en Van Reeth waren destijds burens.

Zo kwamen zij in contact met het Heilig Hartinstituut Heverlee, waar in het begin van de jaren 1970 tentoonstellingen rond de pelgrimkunstenaars doorgingen in de Boodschapkapel. Lucie trad er op als bekwaam gelegenheidsfotografe en legde ook heel wat Vlaamse kunstenaars op beeld vast. Tot vandaag onderhouden we met haar een graag en geregeld contact.

Lucie De Laat met Anton Van Wilderode

Eugeen Yoors en Flor Van Reeth

De affiche van en een blik op de tentoonstelling

5. WZC Annuntiaten maakt dromen waar

Dat de coronapandemie niet enkel negatieve gevolgen heeft, bewijst onderstaand verhaal van een bewoner van het Woon- en Zorgcentrum Annuntiaten. Dankzij corona en een goed idee van Charlotte Van den Dries, begeleider Wonen en Leven in het WZC, kon bewoner Rik zijn droom realiseren.

Rik aan het orgel in de Boodschapkapel

Charlotte vertelt.... Door de komst van Covid-19 zijn de mogelijkheden om activiteiten in grote groep aan te bieden weggevallen. We zoeken andere manieren om een glimlach op onze bewoners hun gezicht te toveren. Het doet een beetje denken aan het vroegere tv-programma 'De Droomfabriek'. We proberen na te gaan wat de bewoners nog eens echt graag zouden willen doen en proberen dit te realiseren. Riks antwoord op onze vraag wat hem gelukkig zou kunnen maken, was concreet en duidelijk: orgel spelen.

We contacteerden zr. Rozemie met de vraag wat er mogelijk was en zo werd een moment vastgelegd om Rik naar het orgel in de Boodschapkapel in het aangrenzende Heilig Hartinstituut te brengen en te laten genieten.

Riks droom om ooit orgel te leren spelen, ontstond in 1944. Engelse soldaten moesten wachten om na de bevrijding te kunnen vertrekken. Eén van die soldaten was de organist van de kathedraal van Liverpool. Rik zijn zus, die regentat studeerde, sprak Engels. Zo kwam het dat die soldaat op een gegeven moment bij Rik en zijn zus piano kwam spelen. Riks moeder had een piano bemachtigd door te ruilen met een ijzeren mandje vol met eieren. Toen ze hoorde dat die soldaat zo goed kon spelen, brachten ze hem naar de kerk waar hij prachtig orgel speelde. Daar op dat moment -Rik was toen 13 jaar- ontstond zijn droom.

Rik komt uit een heel muzikaal gezin en heeft tijdens zijn leven en loopbaan steeds de tijd genomen om met dit muzikaal talent bezig te zijn. Hij leerde orgel spelen als autodidact met de hulp van enkele personen die hij doorheen zijn carrière ontmoette.

Rik verduidelijkt: “Het mooiste instrument blijft de menselijke stem. Dankzij de ademhaling gaan de stembanden trillen. Door scholing in het beheersen van de ademhaling, kan de kinderstem ontwikkelen tot sopraan of alt bij de vrouw, en tot tenor, bariton of bas bij de man. De grootste koorwerken geschreven door de toondichters uit de tijd van de barok en de romantiek, zoals Händel (Messias), J.S. Bach (Mattheuspassie) en Beethoven (de 9de Symfonie) deden naast een orkest of orgel beroep op grote koren.

Al naargelang de mogelijkheden, wordt de organist gevraagd als onderdeel van het orkest om de basso continuo te bepalen, als een zachte ondersteuning van een klein orkest of bij grote gelegenheden bij afwezigheid van zang.

De grootste orgels hebben tot vijf klavieren en een voetklavier met alle mogelijke registers, koppelingen van klavieren met elkaar of met het voetklavier.

Als wij van een kerkorgel spreken, bedoelen wij inderdaad het orgel dat wij in alle maten vinden in onze kerken, naargelang de grootte van het kerkgebouw, maar ook naargelang de

akoestiek van het gebouw. De grootste orgels met de beste akoestiek vinden wij in onze romaanse en gotische kerken en kathedralen.”

Het toevallige aan dit verhaal is dat de aanwezigheid van een orgel in de Boodschapkapel ook ooit gestart is als een droom van de zusters annuntiaten van Heverlee. Een orgel was namelijk niet voorzien in de oorspronkelijke plannen van de kapel.

In 1948 kreeg de bekende orgelbouwer Jos Stevens uit Duffel de opdracht. De bouw van het orgel vergde echter een ingrijpende verbouwing, die door architect Van Reeth werd uitgevoerd.

Het orgel werd plechtig ingespeeld in 1950 door Flor Peeters, de meester-organist van de Sint-Romboutskathedraal in Mechelen.

De elektrische aandrijving maakte het orgelspel fysiek minder inspannend. De opeenvolgende zusters-organisten van het huis kenden hun vak en hun instrument.

Rik was in elk geval in de wolken met de verwezenlijking van zijn droom!

6. Schoolerfgoed: pedagogische en participatieve kansen

In onze nieuwsbrief nr 33 van september 2019 kondigden we de start aan van het project Slimerfgoed.be in uitvoering van het Cultureelerfgoeddecreet. Het project richt zich op het erfgoed van de Vlaamse onderwijsinstellingen van het leerplicht- en het kleuteronderwijs, van alle netten en van het gewoon en buitengewoon onderwijs. Het recent verschenen artikel *Schoolerfgoed in een 'dode hoek'? Slimerfgoed.be verruimt je blikveld* is bedoeld als inspiratie voor alle onderwijzers. Het verscheen in het tijdschrift *In Dialoog* van Katholiek Onderwijs Vlaanderen [via deze link](#).

Waartoe het participatief werken rond erfgoed kan leiden in een school, illustreert het speelplaatsproject Playground Circles in het Heilig Hartinstituut Heverlee. Dit project deed een oproep naar alle stakeholders om samen na te denken over een visie op de nieuwe speelplaats. Het enthousiasme en de eensgezindheid om vergroening, sport en beweging te integreren met het behoud van het oorspronkelijk erfgoed was groot. Het planten van Italiaanse populieren (zoals het vroeger was) om de zuiderzon op het gebouw Immaculata op een natuurlijke wijze te schaduwen, is reeds een voorafname op hoe het zal worden. Intussen ligt het masterproject voor. Het werd recent voorgesteld aan de stakeholders. Geïnteresseerd? Kijk en luister naar de [Presentatie masterplan speelplaats HHH SO!](#)

Nadenken met alle stakeholders op 25 november 2018

7. Scholen zijn plekken waar levens elkaar kruisen

Soms kruisen levens elkaar hier over de generaties heen. Dat ontdekte vijfdejaarsleerlinge Esther Deroo tijdens een klasbezoek aan het archief van Cultureel erfgoed annuntiaten Heverlee. Toen ze tijdens dat bezoek vermeldde dat haar oma destijds, net als zij nu, een leerlinge was van het Heilig Hartinstituut Heverlee, kreeg zij van ons de raad om eens diep in het archief te duiken op zoek naar sporen van haar oma. Het resultaat lees je hieronder in de woorden van Esther zelf....

Esther Deroo en haar oma

Dag allemaal!

Vorige maand heb ik van alles ontdekt. School kan blijkbaar toch een interessante plek zijn;).

Door een klein duwtje in de rug van mijn moeder, het initiatief van mijn leerkracht geschiedenis, en de motivatie van de schoolarchivaris, ben ik onlangs zo veel meer te weten gekomen over mijn verleden en familie.

Samen met mijnheer Luyten (*Esthers leerkracht Nederlands in het vierde secundair en tevens archiefmedewerker, nvdr*) ben ik in de geschiedenis van mijn groot- en overgrootmoeder gedoken, die net zoals wij op het Heilig Hart Heverlee hebben gezeten. Ik heb oude foto's gezien van de klassen van mijn grootmoeder en haar zussen. Ik heb ook de oude schoolrapporten en foto's van de klassen huishoudkunde van het jaar 1938 ingekeken. 1938: het jaar waarin mijn grootmoeder afstudeerde. Zo'n kans krijg je niet elke dag.

Wat nog sterker is, is dat ik niet enkel mijn grootmoeder haar geschiedenis heb kunnen ontdekken, maar dat ik ook heb kunnen bijleren over het leven op het internaat destijds, de (buitengewone) vakken die ze kregen en de positie van de (onderwezen) vrouw.

Ik kan het iedereen aanraden om op zo'n manier zijn horizon te verbreden!

8. Resultaten enquête

Op 4 juni 2020 stuurden wij een uitnodigingsmail naar al onze abonnees met een link naar een enquête.

Het was zes jaar geleden sinds we onze lezers gevraagd hebben om hun mening kenbaar te maken via een tevredenheidsenquête. De digitale nieuwsbrief “Het Angelus” is intussen aan zijn 12de jaargang toe en het organisch gegroeid lezersbestand van onze trimestriële nieuwsbrief bedraagt inmiddels ± 2.250 abonnees. Hoog tijd dus voor een nieuwe peiling naar de klantensatisfactie.

Wat is het profiel van de “Angeluslezer”? Hoe beoordeelt hij of zij ons cultuuraanbod? Participeerde de lezer ooit al aan het publieksaanbod van onze erfgoedvereniging? Maakt ons publiek gebruik van sociale media? Via welke kanalen, behalve de digitale nieuwsbrief, blijft ons publiek op de hoogte van onze activiteiten? Is er belangstelling in het digitaal toegankelijk maken van collecties?

Waar er in 2014 gefocust werd op vragen rond onze nieuwsbrief, werd de bevraging nu opengetrokken naar het aanbod van CEAH en erfgoedorganisaties in het algemeen.

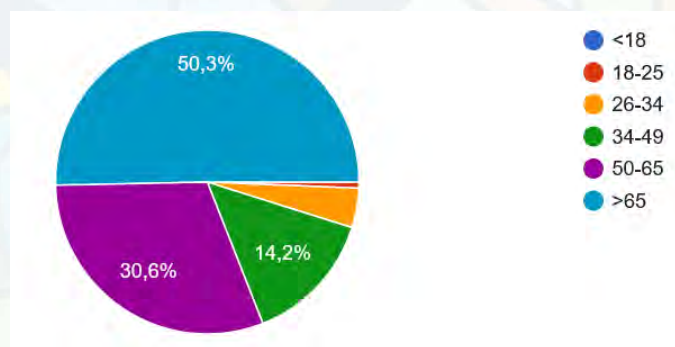
In totaal kwamen er **311** geldige antwoorden binnen. We hadden beloofd om de resultaten met jullie te delen.

Profiel

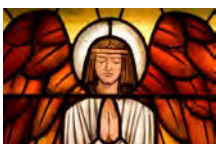
Allereerst werd er gepeild naar het profiel van onze abonnees.

Wat het geslacht betreft, is het merendeel (68%) van de respondenten vrouwelijk. 32% van de respondenten zijn mannen.

De helft (50,3%) van de respondenten geeft aan ouder dan 65 jaar te zijn.

We mogen uit deze resultaten dus voorzichtig besluiten dat onze abonnees een ouder publiek zijn.

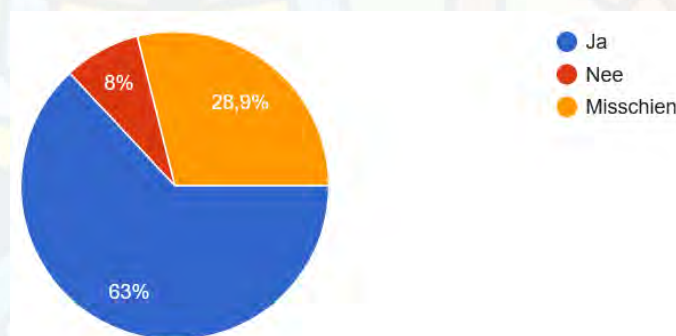

Wat de woonplaats betreft, is het geen verrassing dat het overgrote deel van onze respondenten in de regio Leuven woont. De tweede grootste vertegenwoordiging woont in het Brusselse, de derde in de regio Antwerpen.

Het aantal personen dat aangeeft gebruik te maken van sociale media is verrassend hoog (70,6%), gezien het percentage respondenten van meer dan 65 jaar oud. Dit bewijst dat we volop mogen inzetten op dit kanaal om onze organisatie en activiteiten bekend te maken.

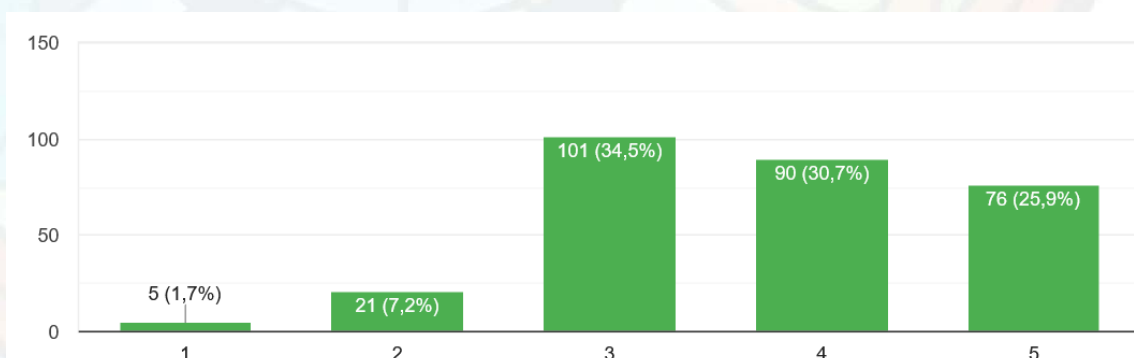
Collecties, digitaal of liever niet?

Uit de antwoorden blijkt een duidelijke interesse om onze collectie digitaal te bezichtigen. Slechts een kleine minderheid geeft aan hier geen interesse in te hebben. 28,9% twijfelt. Hier zit dus potentieel.

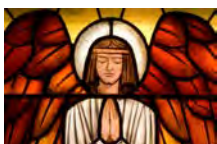

56,4% van de bevroegden staat helemaal achter de stelling dat nieuwe wandel- en fietsroutes online toegankelijk moeten worden gemaakt.

Op de vraag of het belangrijk is om apps te ontwikkelen om de site zelfstandig te bezoeken, vinden we de meeste antwoorden aan de rechterkant (helemaal akkoord) van het diagram terug. 25,9% van de respondenten verklaart zich helemaal akkoord met deze stelling, 30,7% is akkoord, 34,5% heeft geen uitgesproken mening, 7,2% is minder akkoord en 1,7% verklaart helemaal niet akkoord te zijn. Er is dus ruimte om de piste van apps te onderzoeken.

Tegelijkertijd blijkt uit de bevraging dat er toch een balans is tussen de vraag naar het digitale en het persoonlijke. 'Live' exposities, liefst met een gids, zijn nog altijd in trek. Zelfs voor onze downloadbare wandelingen, rees de vraag om die ook af en toe met een gids te organiseren. We mogen de kracht van de verteller m.a.w. niet onderschatten!

9. Boeken in de kijker

De Burcht van Duizend Maagden

Dat is de alias van het Heilig Hartinstituut Heverlee onder de leerlingen die er destijds schoolliepen.

In haar debuutroman verweeft Myriam Zelderloo (°1954) het verhaal van Malvien Van Bodegem, interne op het Heilig Hartinstituut, met het verhaal van Jehanne de Valois, oftewel Johanna Van Frankrijk, de stichteres van de orde van de zusters annuntiaten. Het verhaal van beide meisjes vertoont opvallend veel raakpunten, al leefden ze in een totaal andere tijd.

Myriam was ooit zelf interne op het Heilig Hartinstituut in Heverlee en schrijft dus als een soort ervaringsdeskundige. “Hoewel het – zeker in het begin – een heel moeilijke stap was om mijn vertrouwde omgeving te ruilen voor een enorm internaat met veel wetten, regels en structuur, openden de zusters van het Heilig Hartinstituut in Heverlee veel deuren naar een grote en boeiende wereld. Ze legden de kiem voor mijn passie voor geschiedenis en taal, wakkerden mijn liefde voor muziek aan, reikten mij alles

aan wat ik nodig had om zelf kritisch te denken en zelfstandig te worden.... Iedereen kent de lelijke kanten van het internaatleven in Vlaanderen. Dat er mooie verhalen zijn over wat het internaatleven betekend heeft voor duizenden Vlaamse vrouwen die er een opleiding genoten en zo konden uitgroeien tot zelfstandige en sterke vrouwen, dat wilde ik met mijn verhaal vertellen.”, aldus Myriam Zelderloo over haar eerste boek.

Het boek “De burcht van duizend maagden” van Myriam Zelderloo is uitgegeven bij www.bravenewbooks.nl (ISBN 978-94-6418-213-2)

Het boek kan besteld worden bij Standaard Boekhandel, Bol.com of via <https://www.bravenewbooks.nl/site/index.php?r=userwebsite/index&id=myriamzelderloo>

De Vondelingen

Diane De Keyzer

Diane De Keyzer (°1958), de auteur van het pas verschenen boek *De Vondelingen*, is een oud-leerling van het Heilig Hartinstituut Heverlee.

Diane De Keyzer kreeg vooral bekendheid met haar boeken *Madame est Servie* en *De Engeltjesmaaksters*. Ondertussen is ze al 25 jaar schrijfster, naast haar dagtaak als leerkracht Nederlands en sociale vaardigheden in het volwassenenonderwijs.

Ze schrijft voornamelijk sociaal-historische non-fictie en heeft veel aandacht voor de gewone mens, voor vergeten groepen, en vooral voor de vrouw. Zo ging *Madame est Servie* over dienstmeiden.

Zo ook zijn vondelingen een fenomeen uit het gewone straatbeeld en van alle tijden.

Met haar nieuwe boek, een klepper van maar liefst 500 bladzijden, wil Diane De Keyzer een naam en een verhaal geven aan de talrijke ongewenste en naamloze kinderen. Ze geeft een inkijk in de onbekende wereld van vondelingenschuiven, voedsters, vondelingentransport en uitbesteding. Van in de tijd van Mozes, Romulus en Remus tot en nu.

Wie goed kijkt, komt in het boek o.a. een foto van Eddy Merckx tegen. Blijkt dat zijn grootmoeder ook een vondeling was. Ook de roots van voormalig Belgisch premier Charles Michel liggen in de vondelingenschuif....

Het boek "De vondelingen" van Diane De Keyzer is uitgegeven bij www.pelckmans.be (ISBN 978-94-6131-788-9)

Het boek kan besteld worden bij Standaard Boekhandel, Bol.com of via <https://www.pelckmansuitgevers.be/de-vondelingen.html>

Zusters in Oorlog

In een omzendbrief van oktober 1942 richtte de nieuwe algemeen overste van de annuntiaten in Heverlee, zich tot haar onderwijzende zusters.

Zuster Angela (Elise Steenwegen, 1878-1950) riep op tot 'heroïsme in de gehoorzaamheid, in de liefdadigheid, in het gebed, in het werk, in de dagelijkse vervulling van de plicht, in de zelfgave, in het lijden'. Een jaar later hamerde ze ook op het belang van het onderwijs: "Het is voor ons een essentiële plicht om ons, volgens de geest van onze Heilig Regel, toe te leggen op onze vorming en op een streven naar perfectie met betrekking tot het onderwijs en de opvoeding van de ons toevertrouwde kinderen. Een onderwijs dat doordrenkt is van een echt christelijke geest, is een apostolaat met een groot effect, want via de kinderen bereiken we de ouders en zoveel andere zielen. Hoe miniem de impact van dit werk in de schaduw ook lijkt, het is wel degelijk van grote invloed."

De Tweede Wereldoorlog spaarde niets of niemand. Ook niet de nagenoeg vijftigduizend vrouwen die hadden gekozen voor een leven als zuster in een van de vele kloosters in België. Hun verhaal is nooit eerder verteld. Omdat oorlog een mannenzaak was, schijnbaar veraf van het onzichtbare bestaan van zusters verscholen achter hoge kloostermuren. En toch werd ook hun leven grondig overhoopgegooid. De oorlog bracht angst en twijfel, maar daagde ook uit tot actie en verzet, zoals blijkt uit de unieke verhalen in *Zusters in oorlog*.

Vanuit de kwetsbare en tegelijkertijd invloedrijke positie die vrouwelijke kloosterlingen innamen in de kerk en in de samenleving, wordt voor het eerst een beeld geschetst van hun bijzondere, maar ook herkenbare oorlogservaringen. Dit boek vertelt over hun ondernemingskracht in de zorg en het onderwijs. Ze werden nochtans voortdurend gehinderd in hun werkzaamheden door verduistering, opeisingen en schaarste en genoodzaakt tot aanpassingen. Ze legden ook moed aan de dag als het er op aan kwam joodse kinderen te helpen onderduiken.

Het boek "Zusters in Oorlog" van An Vandenberghe, Roeland Hermans, Ria Christens, Kristien Suenens is in productie bij www.pelckmans.be (ISBN 978-94-6310-526-2). De uitgave is gepland voor 29 januari 2021.

Het boek kan in pre-order besteld worden à € 22,50 incl. BTW bij Standaard Boekhandel, Bol.com of via <https://www.pelckmansuitgevers.be/zusters-in-oorlog.html>

10. Kerst- en nieuwjaarswensen

Cultureel erfgoed annuntiaten Heverlee

wenst u zalige kerstdagen en voor 2021

verbinding voorbij belemmering

COLOFON

Redactie: Anja Coppens, Ria Christens, Esther Deroo, Erik Vanleeuw

Layout en eindredactie: Anja Coppens

Fotografie (tenzij anders vermeld): Danny Brison

© vzw Cultureel Erfgoed Annuntiaten Heverlee

